

Blå kaffe og rød mælk og grøn marmelade

I husker nok, at Nisse-Taars var nede for at besøge professor Fidikus forleden dag.

Professoren laver forskellige forsøg med kemikalier og andet, der skal frembringe et nyt riskorn, som kræver mindre plads og mindre gødning.

Nisse-Taars får den ide, at han vil gå ned til professor Fidikus og drille ham lidt. Så han begiver sig ned fra loftet og sniger sig ind i professorens lejlighed og videre ind i hans forsøgslokale, der er fyldt med glaskolber, gummislanger og andre mærkelige ting.

Nisse-Taars har taget et par små flasker frugtfarve med, nemlig en blå, rød og grøn.

Fidikus hælder sin kaffe op sit kaffekrus og vender sig om for at kigge på boblerne fra sine mange glaskobler.

Mens han vender sig bort, ser Nisse-Taars chancen for at hælde lidt blå frugtfarve ned i kaffekoppen. Den mørkebrune kaffe ændrer lynhurtigt farve til en mørk blå farve...

Professoren tager koppen for at tage sig en tår af sin kaffe, og han drikker en slurk og ser pludselig ned i koppen for ligesom at finde ud af, hvor meget kaffe der er tilbage, og så får han øje på kaffens blå farve.

- Det var mærkeligt, mumler professoren. Kaffe er normalt mørkebrunt, og nu er det pludselig blevet blå. Meget mærkeligt, siger han endnu en gang.

Nisse-Taars er ved at flække af grin. Det er altså sjovt, at den kloge professor falder for det gamle trick.

Måske jeg lige skulle hente lidt mælk til at komme i kaffen, siger Fidikus til sig selv, så Nisse-Taars styrter ud i

køkkenet og tager den røde frugtfarve op af sin lomme – klar til at hælde nogle dråber i mælkekartonen, så den hvide mælk skifter farve til blodrød.

Nisse-Taars når kun lige at hælde nogle dråber af den røde frugtfarve ned i mælkekartonen, da professoren griber fat i den og hælder lidt mælk op i kaffekoppen. Men han bliver helt forbavset og klør sig i sit fipskæg.

Nej, nu kan det være nok. Kaffen er blå og mælken er rød, hvad er det dog, der foregår? siger han højt til sig selv.

Nisse-Taars siger ingenting – han sidder bare og smågriner. Ih, hvor det altså skægt at lave sjov med den kloge professor.

Professor Fidikus forstod ikke, hvorfor kaffen var blå, og mælken var rød. Men nissen, havde flere planer med at blande frugtfarve i andre af de ting, som Fidikus normalt spiste. Han havde en grøn frugtfarve, som endnu ikke var brugt.

Der stod en stor bøtte med jordbærmarmelade på køkkenbordet, og den slags er normalt rød, men nissen tænkte:

- Gad vide om professoren nogensinde har set grøn jordbærmarmelade? Det har han nok ikke – men i dag skal han få det at se, tænkte Nisse-Taars, og så hældte han hele den grønne frugtfarve ned i bøtten med jordbærmarmelade og rørte det rundt, indtil det hele var blevet grønt.

Det ser meget godt ud, mente nissen og gemte sig over ved et skab, så han kunne holde øje med, når professoren kom for at smøre sig en syltetøjsmad.

Der gik ikke lang tid, før professoren kom trippende med sin kaffekop fyldt med blå kaffe og en papmælk fyldt med mælk i rød farve.

Nu skal det blive godt at spise en mad med dejlig rød jordbærmarmelade, mumlede professor Fidikus igen højt for sig selv.

Så tog han smørekniven frem, lagde toastbrødet pænt til rette på sin tallerken og åbnede bøtten med jordbærmarmelade, og han blev meget overrasket over at se, at al marmeladen var grøn og ikke rød, som den plejede at være.

- Nej, nu kan det være nok sagde professor Fidikus højlydt, nu går jeg i seng, og så håber jeg, at alle disse farver vil være væk, når jeg har sovet lidt og står op igen. Og sådan gik det.

Da professor Fidikus var gået i seng, listede Nisse-Taars op til sig selv for at spise risengrød.

